

tror saaledes, at der i det Hele er flere Ting i dette Lovforslag, som trænge til Overveielse, uden at jeg derfor kan anse det nødvendigt, at der nedsettes et særligt Udvalg, besaaende.

Frederiksen: Jeg bad om Ordet for at gjøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Roskilde (Hage), der talte om den 6te Tillægsbestemmelse i Statutterne, der gaar ud paa, at de oprindelige Aktionærer ved Udstedelsen af nye Aktier have Ret til at tegne Halvdelen af disse til pari. Jeg skal give det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det kan være tvivlsomt, om en saadan Bestemmelse i og for sig er hensigtsmæssig. Skulde jeg udtale min Mening efter ganske almindelige Betragtninger og uden Hensyn til noget Andet, end hvad jeg i og for sig finder nyttigt, skal jeg tilstaa, at jeg neppe vilde have fundet mig foranlediget til at foreslaa en Paragraf som denne. Men der er jo mange andre Hensyn, som gjøre sig gjældende. Der er nu for det Første, hvad Andre bruge. Det ærede Medlem vil have lagt Mærke til, at en lignende Bestemmelse — saavidt jeg erindrer, er den ogsaa staaet fast i det store Selskab, som for ikke længe siden har dannet sig i Gøtbehorg — men en tilsvarende Bestemmelse findes navnlig ogsaa i det Burmeister-Wainffe Aktieselskab, hvori de første Forretningsmænd her i Byen jo for nylig have taget Del; Formen er maasse en anden, men i Realiteten er det der Bestemte ganske det Samme. Der er desuden en Omstændighed, hvorfra man kan argumentere til Fordel for denne Bestemmelse. Jeg har set fremsætte netop i Angreb paa denne Bestemmelse den Betragtning, at det ved Dannelsen af saadanne nye større Foretagender som oftest er de første Deltageres Hensigt atter at afsætte deres Aktier, naar disse kunne sælges med Fordel, fordi Sagen vandt Tillid, og det var indlysende, at den vilde give en god Indtægt, og at det netop var ved saadanne Foretagender, at slige Bestemmelser findes for at fremme Spekulationen eller, som man endogsaa har udtrykt sig, Svindlen. Nu forekommer det mig imidlertid, at netop den Grund taler for

en saadan Bestemmelse, at de Følg, som have deltaget i Stiftelsen af den Slags Foretagender, men senere afhænde deres Aktier, at de derved vedblivende knyttes til Foretagendet. Denne Rettighed er jo ikke saaledes Gjenstand for Omsætning, da den ikke egner sig hertil, ikke har nogen Markedspris, og naar Vedkommende derfor sælge deres Aktier, beholde de i Almindelighed denne Grundrettighed, om jeg maa kalde den saaledes, og blive derved interesserede i, at Institutet flourerer, at det ogsaa i Fremtiden gaar det godt. Det er et af de vigtigste Argumenter, der taler til Fordel for en saadan Bestemmelse, men i Dvrigt hører den jo som saa meget Andet til den Slags Ting, som dog maa overlades Vedkommende, som oprette et saadant Institut, selv at vedtage, efter hvad de anse for at være hensigtsmæssigt, og jeg holder mig overbevist om, at allermindst det ærede Medlem for Roskilde efter sine Frihedsgrundsetninger vilde kunne anbefale, at man fra Rigsdagens Side vilde blande sig ind deri. — Det ærede Medlem for Randers (Nee) har jeg ikke videre Anledning til at svare, navnlig da han lod til at frasælde Fordringen om et Udvalg; men jeg skal dog bemærke, at det ikke alene er fra saadanne Lande som Rumænien, at Exempler kunne hentes (Afbrydelse); men jeg tror ikke, at man overhovedet kan nævne noget Land, hvorfra der ikke i de sidste Tider kan hentes Exempler paa det nævnte Forhold. Det er ikke alene i Østerrig og det øvrige Tydskland, men ogsaa i England, hvor man har dannet nye store Banker, at man har fundet det rigtigt at optage Kræfter, der boede paa forskellige udenlandske Pladser, fordi det var nyttigt paa den Maade at sammenknytte Interesserne. Jeg tillod mig at nævne en Grund, hvorfor jeg troede det billigt og tillige meget vigtigt saaledes at gjøre ogsaa Udlandet interesseret i Foretagendet; men jeg kan meget godt forstaa, at ærede Medlemmer fastholde Fordringen om, at Direktøren skal være dansk Undersaat, eller at maasse Halvdelen eller Totrediedelen af Repræsentantskabet eller Bankraadet skulle være danske Undersaatter. Derimod tror jeg, at man gjør afgjort Skade ikke blot i dette Tilfælde, men ogsaa i andre